

تأثیرات انواع بر میزان رشد و تکوین جنین‌های دو سلولی متوقف شده موش

دکتر محمد رضا دارابی^{*}، دکتر عبدالحسین شیروی^۱، آذین دخت نژادی^۲، دکتر محمد رفیعی^۳

- ۱- استادیار، دکترا آناتومی، گروه علوم تشریح، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
- ۲- استادیار، دکترا بیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان، دامغان، ایران
- ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد بیولوژی تکوینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان، دامغان، ایران
- ۴- استادیار، دکترا آماری حیاتی، گروه بهداشت پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

تاریخ دریافت ۸۷/۴/۲۶، تاریخ پذیرش ۸۷/۶/۲۰

چکیده

مقدمه: توقف در مرحله دو سلولی از جمله علل وجود ناباروری در گروهی از زوج‌ها است. هدف از این مطالعه بررسی تأثیرات انواع بر میزان رشد و تکوین جنین‌های دو سلولی متوقف شده موش است.

روش کار: در این مطالعه تجربی موش‌های ماده پس از تحریک تخمک گذاری با موش نر هم‌قفس شدند. موش‌های پلاک مثبت ۴۸ ساعت پس از تزریق گونادوتropin جفتی انسانی کشته و جنین‌های دوسلولی آنها در محیط M16 در مدت ۲۴ ساعت در معرض دمای 4°C قرار گرفتند. گروه‌های شاهد ۲ و آزمایش به منظور القاء توقف به آزمایش به مدت ۵ دقیقه در معرض انواع ۱/۰ درصد قرار گرفت و گروه شاهد ۱ بدون قرار گرفتن در معرض دمای 4°C انکوبه شدند.

نتایج: قرار گرفتن جنین‌ها در معرض دمای 4°C درجه سانتی‌گراد به طور معنی‌داری باعث کاهش میزان تکوین و ایجاد تأخیر و توقف آن شد ($p=0.001$). میانگین تسهیم بین گروه‌ها دارای اختلاف آماری معنی‌داری نبوده ولی اختلاف میانگین درصد جنین‌های دژنره شده بین گروه‌ها با یکدیگر متفاوت بود ($p=0.045$). میانگین درصد مورو لا بین گروه‌ها اختلاف آماری معنی‌دار نشان داد ($p=0.05$). همچنین آنالیز نتایج بعد از ارزیابی ۱۲۰ ساعته بیانگر این بود که میانگین درصد بلاستوسیست و بلاستوسیست شکوفا شده بین گروه‌ها دارای اختلاف آماری معنی‌داری است. به ترتیب ($p=0.014$) و ($p=0.001$).

نتیجه گیری: با تأثیر الكل اتیلیک ۱/۰ درصد بر جنین‌های متوقف شده در مرحله دو سلولی احتمالاً می‌توان میانگین درصد مورو لا و میزان تکوین تا مرحله بلاستوسیست و بلاستوسیست شکوفا شده را نسبت به گروه شاهد در حد معنی‌داری افزایش داد در حالی که میزان تسهیم نسبت به گروه شاهد اختلاف معنی‌داری نشان نداد.

واژگان کلیدی: انواع، موش، جنین، ناباروری، تسهیم، بلاستوسیست

*نویسنده مسئول: اراک، سردشت، میدان بسیج، دانشکده پزشکی

Email: m_darabi36@yahoo.com

در جنین های دو سلولی در این دما متوقف شده و این جنین ها پس از خروج از این دما و قرار گیری در دمای مناسب نسبت به گروه کنترل که در این دما قرار نگرفته بودند، سرعت رشد و تکوین کمتری داشتند(۷). در مطالعات گذشته ثابت گردیده است که عموماً در آزمایشگاه به علت وجود انواع استرس و بهینه نبودن شرایط میزان مرگ سلولی (Apoptosis) افزایش می یابد(۸). همچنین نگهداری جنین در دماهای پایین سبب افزایش مرگ سلولی های جنینی در مقایسه با جنین های تازه می گردد(۹). بررسی ها نشان داده است که قرار گرفتن جنین ها در سرما، موجبات آسیب به جنین و فرآگماناتاسیون DNA رافرهم می آورده(۱۰). در راستای به حداقل رساندن آثار زیبانبار مذکور، دانشمندان از روش جدیدی به نام شیشه سازی (Vitrification) استفاده کردند. در این روش میزان ایجاد توقف و صدمه به سلول از روش نگهداری در سرما (Cryopreservation) به مراتب کمتر است(۱۱). بررسی تحقیقات مشابه نشان داد که اکثریت آنها یا اثر اتانول بر تخمک و فعال سازی آن را مورد بررسی قرار داده تا با ایجاد بکرزا بی توانایی فعال سازی آن را در مقایسه با سایر روشها (اعم از فیزیکی یا شیمیایی) مقایسه نمایند و یا اثر اتانول و کلسیم یونوفور را بر میزان حفره سازی در مرحله بلاستوسیست مطالعه نموده اند که با پژوهش حاضر متفاوت است زیرا در این مطالعه تأثیر اتانول در مرحله دو سلولی مورد آزمایش قرار گرفته است. دانشمندان از راه های مختلف سعی دارند تا بر توقف جنین ها در مرحله دو سلولی غلبه کنند. از جمله آنها میتوان به انتقال جنین به لوله رحم(۱۲) و افروden شلاتورهای حاوی فلزات سنگین مانند (Ethylen diamine tetraacetic acid) EDTA و سیتوپلاسم جنین های هیرید F1 (گروهی که توانسته اند با موفقیت تکوین یابند) به محیط کشت جنین هایی که در مرحله دو سلولی متوقف شده اند، اشاره کرد(۱۳، ۱۴).

امروزه روش های متعددی برای فعال نمودن تخمک و جنین مورد بررسی قرار گرفته است که به دو

مقدمه

ناباروری مشکلی است که در سراسر جهان تمامی جوامع با آن روبه رو هستند. این مسئله پیامدهای روانی اجتماعی زیادی را به دنبال دارد(۱). در راستای حل این مشکل کشورهای مختلف از جمله کشور ما توانسته اند با انجام مطالعات مختلف در جهت شناخت علل ناباروری و راه های درمان آن گام های موثری بردارند. فعال نشدن تخمک توسط اسپرم(۲، ۳)، کاهش سرعت رشد و تکوین در جنین ها و ماندن آنها در یک مرحله از تکوین مانند توقف در مرحله دو سلولی(۴) و... را می توان از جمله علل وجود ناباروری در گروهی از زوج ها دانست. توقف جنین در مرحله دو سلولی مسئله ای است که امروزه بخش وسیعی از مطالعات را به خود اختصاص داده است. از جمله نشان داده شد که اکثر جنین های خالص (inbred) و ناخالص (outbred) نژادهای مختلف موش در مرحله دو سلولی دچار توقف در تکوین می شوند(۵، ۶). انجام مطالعات بر روی ۵۵ نژاد مختلف موش نشان داد که بین نژادهای مختلف از نظر توقف در مرحله دو سلولی تفاوت قابل ملاحظه ای وجود داشته است. در این میان فاکتورهای مادری نسبت به پدری از اهمیت بیشتری برخوردار هستند. همچنین مطالعات نشان داده است که میزان تسهیم اولیه بستگی به پروتئین ها و mRNA ذخیره شده در اوووسیت دارد. توقف سبب یک تغییر موثر و قوی در سنتز پروتئین های جنین می شود. در طی این مراحل سیگنال های درونی مادری که سبب تسهیم می شوند متوقف شده و کنترل رشد به جنین محول می گردد، به طوری که هنگام شروع توقف جنین ها نمی توانند نجات پیدا کنند و می میرند(۴). از طرفی قرار گرفتن جنین در معرض دماهای پایین را می توان از جمله عوامل ایجاد توقف و تأخیر در تکوین دانست.

در مطالعه بختیاری و همکاران تأثیر دمای ۴ درجه سانتی گراد بر میزان رشد و لانه گرینی جنین موش بررسی شد. در بخشی از این مطالعه مشخص شد که تقسیم سلولی

روش کار

این مطالعه یک مطالعه تجربی بوده که در آن تعداد ۱۵۰ سر موش نژاد NMRI با سن ۶ تا ۸ هفته از موسسه سرم سازی رازی خریداری و به منظور تطابق با محیط جدید به مدت یک هفته در سالن حیوانات دانشکده پزشکی اراک، در شرایط استاندارد از نظر نور (۱۲ ساعت روشنایی، ۱۲ ساعت تاریکی) و دما (21 ± 5 درجه سانتی گراد) نگهداری و سپس مورد آزمایش قرار گرفتند (۲۳، ۲۲). به منظور تحریک تخمک گذاری موش های PMSG ماده، به طریق داخل صفاقی مقدار ۱۰ واحد Intervet (Pregnant mare serum gonadotropin) (Holland) و ۴۸ ساعت بعد ۱۰ واحد هورمون جفتی انسانی (Human Chorionic Gonadotropin) (HCG) (Organon Holland) تزریق شد. سپس موش های ماده با موش های نر هم نژاد خود هم قفس شده و صبح روز بعد موش های پلاک مثبت تفکیک و در قفس جداگانه ای نگهداری شدند (۲۴). موش های پلاک مثبت ۴۸ ساعت پس از تزریق HCG با رعایت ملاحظات اخلاقی به روش جابجایی مهره های گردنی (Cervical dislocation) کشته شده و لوله رحمی آنها به محیط کشت RPMI 1640 (Gibco)، (25) از سه بار شستشو در محیط RPMI، به قطرات M16 (Sigma, M-7292) که توسط میکرولیتری از محیط پارافین مایع پوشیده شده بود منتقل گردیدند. سپس جنین ها به سه گروه ۱ و ۲ و ۳ تقسیم بندی شدند. جنین های گروه ۱ (شاهد ۱) بدون قرار گرفتن در معرض دمای ۴ درجه سانتی گراد به مدت ۱۲۰ ساعت در دمای ۳۸ درجه سانتی گراد انکوبه شدند. مابقی جنین های دوسلولی به منظور القاء توقف (Arrest) به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی گراد (یخچال) قرار گرفتند و تعدادی از آنها بعد از خروج از دمای فوق به عنوان گروه شاهد ۲ به انکوباتور

گروه فیزیکی و شیمیایی تقسیم می شوند. فعال سازی الکترونی (۲) نمونه ای از روش های فیزیکی می باشد. از دیگر روش های به کار رفته در فرآیند فعال سازی تخمک استفاده از ترکیبات شیمیایی مانند اتانول (۱۵، ۱۶)، متانول (۱۷، ۱۸)، کلسیم یونوفور (۱۹) و استرونژنیم (۲۰) می باشد که با فعال سازی موفق تخمک همراه بوده است. در مطالعه ای دیگر گروهی از فاکتورهای رشد توانستند سیستم های هدایت سیگنال در سلول را تحت تأثیر قرار دهند. این سیستم ها در تنظیم رشد و تمایز دخالت دارند، بنابراین افزودن این فاکتورها به محیط های کشت می تواند سبب تحریک تکوین گردد. اتانول با ایجاد تغییر در مسیر هدایت سیگنال هایی که سرعت جنین زایی را کنترل می کنند، می تواند تکوین جنین های پیش از مرحله لانه گزینی را تحت تأثیر قرار دهد. این ماده در غلظت های بالاتر از ۵ درصد سبب فعال سازی تخمک به صورت بکرزاوی می گردد. علاوه بر اتانول سایر الكل ها از جمله بتزیل الكل، پروپاندیول و متانول جزو فعال - کننده های پارتیولیزیک هستند. با قرار گرفتن تخمک در معرض اتانول، نفوذ پذیری غشای سلولی به کلسیم بالا رفته و موجب افزایش موقتی کلسیم داخل سلولی و فعال شدن تخمک خواهد شد. نوساناتی که به طور طبیعی در غلظت کلسیم اتفاق می افتد موجب بلوغ تخمک، فعال شدن سلول تخم و در نهایت تنظیم واکنش آکروزومی در اسپرم می شود. اتانول با دخالت در کار مولکول های پیامبر ثانویه نظیر کلسیم موجب تحریک تکوین جنین ها در مرحله پیش از لانه گزینی و افزایش میزان تکوین می گردد (۲۱).

از آنجایی که فعال سازی الکترونی و سایر روش های به کار گرفته شده نیازمند استفاده از دستگاه های گران قیمت هستند، نیاز به وجود روشی آسان که بتواند هزینه تمام شده درمان بیماران نابارور را کاهش دهد، احساس می گردد. بدین منظور این مطالعه با هدف پاسخ به این سوال است که تا چه حد فعال کننده (Activator) اتانول قادر است جنین های متوقف شده در مرحله دوسلولی را فعال سازد طراحی و انجام گردید.

میانگین درصد جنین های دژنره شده بین گروه ۱ و ۲ اختلاف معنی داری داشت ($p=0.037$) ولی بین گروه ۱ و ۳ و گروه ۲ و ۳ تفات معنی داری مشاهده نشد. بررسی ها با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه بین گروه ۱ و ۲ نشان داد که میانگین مورولا در زمان ۷۲ ساعت و میانگین درصد مورولا بین گروه ها اختلاف آماری معنی داری نشان داد. به ترتیب ($p=0.047$) و ($p=0.005$) (جدول ۱) اما این اختلاف بین گروه های ۲ و ۳ و گروه های ۱ و ۳ معنی دار نبود. آنالیز نتایج بعد از ارزیابی ۱۲۰ ساعته جنین ها نشان داد که میانگین درصد بلاستوسیست ها در گروه ۱ و ۲ و ۳ به ترتیب $77/7\pm 5/9$ و $61/10/6\pm 10/9$ و $72/3\pm 2/7$ بود که به لحاظ آماری بین سه گروه اختلاف معنی داری وجود داشت ($p=0.014$) ولی این اختلاف به تنها بین گروه های ۲ و ۳ مشاهده نشد. همچنین نتایج نشان داد که میانگین درصد بلاستوسیست شکوفا شده بین گروه ها با یکدیگر متفاوت بود ($p=0.001$) به گونه ای که این اختلاف تنها بین گروه های ۱ و ۳ وجود نداشت.

منتقل شدن و بقیه آنها به عنوان گروه ۳ (گروه آزمایش) به مدت ۵ دقیقه در معرض اثanol ۱٪ درصد قرار گرفتند. کلیه آنالیز های آماری این مطالعه با استفاده از نرم افزار SPSS 11.5 انجام شد. پارامتر های رشد و تکوین جنینی با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه محاسبه گردید. داده های معنی دار با استفاده از آنالیز پست هاک (Post Hoc) مورد ارزیابی دقیق قرار گرفتند و تفاوت بین گروه ها محاسبه شد (۲۵).

نتایج

جنین های گروه های ۲ و ۳ که به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شدند، $24-18$ ساعت دیرتر از گروه شاهد ۱ به مرحله بلاستوسیست رسیدند. نتایج حاصل از ارزیابی رشد و تکوین جنین های گروه های ۱ و ۲ و ۳ در جدول ۱ ارائه شده است.

نتایج مقایسه میانگین تسهیم در ارزیابی ۷۲ ساعته نشان داد که بین گروه ها اختلاف آماری معنی داری وجود ندارد ($p=0.844$) میانگین درصد جنین های دژنره شده در همین زمان بین گروه ها متفاوت بود ($p=0.045$). همچنین

جدول ۱. میانگین درصد جنین های دژنره، تسهیم، مورولا، بلاستوسیست شکوفا شده بین گروه های شاهد (۱ و ۲) و آزمایش (۳)

جمع	۱۲۰ ساعت			۷۲ ساعت		
	گروه ۱	گروه ۲	گروه ۳	تسهیم	مورولا	بلاستوسیست شکوفا
۲۳۸	$60/2\pm 6/5$ (۵۵)	$77/7\pm 5/9$ (۷۱)	$59/3\pm 16/5$ (۵۴)	$31/7\pm 13/4$ (۲۹)	$9\pm 5/9$ (۹)	گروه ۱
۲۵۲	$9\pm 13/4$ (۱۹)	$61\pm 10/9$ (۸۸)	$31/3\pm 8/7$ (۴۶)	$34/8\pm 13/9$ (۴۸)	34 ± 14 (۵۱)	گروه ۲
۱۴۱	$51/4\pm 16/4$ (۲۹)	$72/3\pm 2/7$ (۵۳)	$40/2\pm 12/$ (۲۴)	$37/8\pm 14/8$ (۲۳)	$22/2\pm 8$ (۱۲)	گروه ۳
	$p=0.001$	$p=0.014$	$p=0.005$	$p=0.844$	$p=0.045$	

عدد داخل پرانتز نشان دهنده تعداد جنین است.

طبیعی (In vivo) کندر بود که علت آن را می توان به فقدان فاکتور های رشد و پشتیبانی کننده مادری و مواد غذایی مرتبط دانست. این ترکیبات فرآیند جنین زایی (Embryogenesis) را تنظیم می کنند. در مطالعه بختیاری و همکاران گروهی از جنین های دو سلولی موش که در

بحث

در مطالعات انجام گرفته از روش کشت آزمایشگاهی به عنوان مدلی مناسب جهت مطالعه تکوین جنین های پیش از مرحله لانه گرینی استفاده شد. سرعت رشد جنین ها در شرایط آزمایشگاهی در مقایسه با شرایط

قرارگیری در دمای ۴ درجه سانتی گراد و کند شدن روند تسهیم در اثر الكل مرتبط دانست. اما در مورد تکوین علیرغم وجود اختلاف غلظت اتانول (۷ درصد) و زمان در معرض قرار گیری جنین ها (۷ دققه) نتایج وی با نتایج حاصله از مطالعه ما مطابقت داشت. احتمالاً می توان علت آن را به حساسیت و آسیب پذیری بیشتر مراحل تکوینی به غلظت های بالاتر الكل مرتبط دانست. این در حالی است که صرف نظر از زمان ارزیابی میزان تسهیم و موروولا (۷۲ یا ۱۲۰ ساعت) اختلاف آماری معناداری بین گروه ها وجود نداشت(۲۶). لیچ و همکاران با استفاده از سیستم کشت آزمایشگاهی جنین به بررسی تأثیر مستقیم اتانول بر تکوین جنین های پیش از لانه گزینی پرداختند. نتایج نشان داد که کشت جنین های یک تا دو سلوی به مدت ۲۴ ساعت در محیط حاوی ۱/۶ درصد اتانول، تکوین جنین ها به مرحله بلاستوسیست را با مشکل مواجه می سازد(۲۷)، که با نتایج به دست آمده در مطالعه ما به دلیل اختلاف در غلظت الكل و زمان در معرض قرار گیری مطابقت ندارد. در مطالعه دیگری نشان داده شد که قرار گرفتن جنین های پیش از مرحله لانه گزینی در معرض غلظت های بین ۰/۱ درصد تا ۰/۸ درصد اتانول در شرایط آزمایشگاهی در میانگین درصد بلاستوسیست اختلال ایجاد نخواهد کرد(۲۸) که نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر را تأیید می نماید. نتایج مطالعه ویبولند نشان داد که غلظت ۰/۱ درصد اتانول میزان پیشرفت جنین های دو سلوی موش به مرحله بلاستوسیست را تا ۸۶ درصد افزایش می دهد(۲۹) که با نتایج به دست آمده در مطالعه ما اختلاف دارد. این تفاوت را می توان به تأثیر دمای پایین بر توانایی تکوینی جنین ها نسبت داد.

در پایان پیشنهاد می شود که در مطالعات آتی تأثیر سایر فعال کننده ها بر روی تکوین جنین های دو سلوی بررسی و مقایسه شود.

عرض دمای ۴ درجه سانتی گراد قرار گرفته دچار تأخیر و توقف شده و میزان دژنره شدن آنها نسبت به حالت عادی افزایش یافت همچنین این جنین ها پس از انتقال به محیط کشت ۱۸ تا ۲۴ ساعت پس از گروه کترول که در معرض این دما قرار نگرفته بودند به مرحله بلاستوسیست رسیدند که این یافته با یافته های مطالعه ما مطابقت دارد. امروزه در مورد علت کاهش میزان رشد و تکوین جنین ها در صورت نگه داری آنها در دمای ۴ درجه سانتی گراد در زمانهای مختلف بین محققین اختلاف نظر وجود دارد. چنین به نظر می رسد که در این دما متابولیسم سلوی در جنین کاهش یافته و ضمن کاهش (یا توقف) سنتز پروتئین های جنینی، سیستم انتقال متابولیتی نیز تحت تأثیر قرار میگیرد. احتمالاً در این شرایط پس از مدت کوتاهی عوامل امبریوتروفیک به امبریوتوکسیک تبدیل شده و در نتیجه حساسیت جنین ها نسبت به ترکیبات نامطلوب محیط کشت افزایش می یابد. از طرفی آثار فقدان ترکیبات ضروری جهت رشد در هر مرحله با گذشت زمان شدت می یابد. در این مرحله می توان با تعییر ترکیبات محیط کشت و نگه داری جنین و افزودن فاکتورهای رشد و تنظیم دقیق سیستم بافرینگ مدت زمان نگه داری جنین در این دما و قابلیت های آن را ارتقاء داد(۷). با این وصف احتمالاً می توان علت افزایش تعداد جنین های دژنره در گروه ۲ (شاهد ۲) نسبت به گروه ۱ (شاهد ۱) را قرار گرفتن در معرض دمای ۴ درجه سانتی گراد مربوط دانست. از طرفی کاهش درصد جنین های دژنره در گروه ۳ (آزمایش) نسبت به گروه ۲ را می توان به تأثیر فعال کننده گی اتانول مرتبط دانست. در مطالعه روگرس و همکاران از اتانول به منظور فعال سازی جنین های بکر زایی شده در مرحله پیش از لانه گزینی استفاده شد که میزان تسهیم، موروولا و بلاستوسیست به ترتیب ۸۳ درصد و ۷۹ درصد و ۷۲ درصد بود. در حالی که با انجام مطالعه حاضر این مقدار در ارزیابی ۷۲ و ۱۲۰ ساعته به ترتیب ۳۷ درصد و ۴۰ درصد و ۷۲ درصد به دست آمد، که علت افت در میزان تسهیم و موروولا را می توان به دژنره شدن تعدادی از جنین ها در نتیجه

7. Bakhtiari M, Eneie s, Hoseini A, Sadeghi Y, Karimipor M. Effect of 4°C on growth and implantation of mouse embryo. *Yakhteh* 2002;4(15):141-145.
8. Betts DH, King WA. Genetic regulation of embryo death and senescence. *Theriogenology* 2001; 55(1):171-91.
9. Marquez-Alvarado YC, Galina CS, Castilla B, Leon H, Moreno Mendoza N. Evidence of damage in cryopreserved and fresh bovine embryos using the TUNEL technique. *Reprod Domest Anim* 2004;39(3):141-5.
10. Rajaei F, Karja NW, Agung B, Wongsrikeao P, Taniguchi M, Murakami M, et al. Analysis of DNA fragmentation of porcine embryos exposed to cryoprotectants. *Reprod Domest Anim*. 2005;40(5):429-432.
11. Kito S, Noguchi Y, Ohta Y, Ohhata T, Abe M, Shiomi N. Evaluation of developmental competence of vitrified-warmed early cleavage stage embryos and their application for chimeric mouse production. *Exp Anim*. 2003;52(2):179-183.
12. Whittingham DG, Biggers JD. Fallopian tube and early cleavage in the mouse. *Nature* 1967; 213(5097): 942-943.
13. Muggleton-Harris A, Whittingham DG, Wilson L. Cytoplasmic control of preimplantation development in vitro in the mouse. *Nature* 1982;299(5882):460-462.
14. Abramczuk J, Solter D, Koprowski H. The beneficial effect of EDTA on development of mouse one-cell embryos in chemically defined medium. *Dev Biol* 1997;61(2):378-383.
15. Shiina Y, Kaneda M, Matsuyama K, Tanaka K, Hroi M. Role of the extracellular Ca²⁺ on the intracellular Ca²⁺ changes in fertilized and activated mouse oocytes. *J Reprod Fertil* 1993;97(1):143-150.
16. Ducibella T, Huneau D, Angelichio E, Xu Z, Schultz RM, Kopf GS, Fissore R, Madoux S, Ozil JP, et al. Egg-to-embryo transition is driven by differential responses to Ca²⁺ oscillation number. *Dev Biol* 2002; 250(2):280-291.
17. Roy Cuthbertson KS, Whittingham DG, Cobbold PH. Free Ca²⁺ increases in exponential

نتیجه‌گیری

با تأثیر الكل اتیلیک ۰/۱ درصد بر جنین های متوقف شده در مرحله دو سلولی احتمالاً می‌توان میانگین درصد مورولا و میزان تکوین تا مرحله بلاستوسیست و بلاستوسیست شکوفا شده را نسبت به گروه شاهد در حد معنی‌داری افزایش داد، در حالی که میزان تسهیم با تأثیر اتانول بر جنین های دوسلولی تغییر معنی‌داری پیدا ننمی‌کند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله نویسنده‌گان مراتب تشکر و قدردانی خود را از معاونت محترم آموزشی-پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک آقای دکتر قاسم مسیبی و مدیر محترم گروه علوم تشریح سرکارخانم دکتر بیات و هم‌چنین از همکاری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان اعلام می‌دارند. هم‌چنین از آقای بهرام نژادی به علت همکاری‌های بی‌دریغ و تأمین هزینه‌های این طرح کمال تشکر را داریم.

منابع

1. Vahidi S, Ardalan A, Mohammad K. The study of primary infertility in Islamic Republic of Iran on 2003-2004. *Fertility & Sterility* 2005; 7(28):243-251.
2. Zang J, Wang CW, Blaszczyszak A, James A. Electrical activation and in vitro development of human oocytes that fail to fertilization after intracytoplasmic sperm injection. *Fertil and Steril* 1999; 72(3): 509-512.
3. Yamano S, Nakagawa K, Nakasaka H, Aono T. Fertilization failure and oocyte activation. *J of Med Invest* 2000; 47(1,2):1-8.
4. Gordon I. Laboratory production of cattle embryos. 2nd ed. Wallingford: CABI. 2003. p.242-261.
5. Biggers JD. Metabolism of mouse embryos. *J Reprod Fertil*. 1971;14: Suppl 41-54
6. Witten WK, Biggers JD. Complete development in vitro of preimplantation stages of the mouse in a simple chemically defined medium. *J Reprod Fertil* 1968;17(2):399-401.

- phase during mouse oocyte activation. *Nature* 1981;294(5843):754-757.
18. Cuthbberston KSR. Partenogenetic activation of mouse oocytes in vitro with Ethanol and Benzyl alcohol. *J Exp Zool* 1983; 226(2):311-314.
 19. Kline D, Kline JT. Repetitive calcium transients and the role of Calcium in exocytosis and the role of calcium in exocytosis and cell cycle activation in the mouse egg. *Dev Biol* 1992;149(1):80-89.
 20. Walt Y, Christina R. Use of strontium in the activation of bovine oocytes reconstructed by somatic cell nuclear transfer. *Zygote* 2005; 13(4): 295–302.
 21. Stachecki JJ, Yelian FD, Schultz JF, Leach RE, Armant DR. Blastocyst cavitation is accelerated by ethanol or calcium ionophore induced elevation of intracellular calcium. *Biol of Reprod* 1994; 50(1):1-9.
 22. Biggers JD, Summers MC. Impact of hyperglycemia on early embryo development and embryopathy: in vitro experiments using a mouse model. *Human Reproduction* 2008; 23(9): 2080–85.
 23. Fukuhara R, Fujii S, Nakamura R, Yuzawa E, Kimura H, Fukui A, et al. Erythrocytes counteract the negative effects of female ageing on mouse preimplantation embryo development and blastocyst formation. *Hum Reprod* 2008; 23(9):2080-5.
 24. Huzng JC, Wun-WSA, Goldsby JS, Egan K, Fitz Gerald GA, Wu KK, Chen H. Prostacyclin receptor signaling and early embryo development in the mouse. *Human Reproduction* 2007; 22(11): 2851–2856.
 25. Yajun X, Zhaofeng Z, Yong L. Effect of acid and Vitamin B12 on ethanol-induced developmental toxicity in mouse. *Toxicology Letters* 2006; 167(3):167-172.
 26. Rogers NT, Halet G, Piao Y, Carroll J, Ko MS, Swann K. The absence of a Ca^{2+} signal during mouse egg activation can affect partenogenetic preimplantation development, gene expression patterns and blastocyst quality. *Reproductioin* 2006; 132(1):45-57.
 27. Leach RE, Stachecki J, Armant DR. Development of in vitro fertilized mouse embryos exposed to ethanol during the preimplantation period: Accelerated embryos ogenesis at subtoxic levels. *Teratology* 1993; 47(1): 57-64.
 28. Kalmus GW, Buckenmaier CC. Effects of ethanol and acetaldehyde on cultured pre-implantation mouse embryos. *Experientia* 1989; 45(5):484-487.
 29. Wiebold JL, Becker WC. In-vivo and in-vitro effects of ethanol on mouse preimplantation embryos. *J Reprod Fertil* 1987; 80(1):49-57.

The effect of Ethanol on growth and development of two-cell arrested mouse embryo

Darabi MR^{1*}, Shiravi AH², Nezhadi A³, Rafiei M⁴

1- Assistant professor, Anatomiest, Anatomy Department, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran.

2 - Assistant professor, Biologist, Biology Department, Azad University, Damghan Branch, Damghan, Iran.

3- M.Sc Student of Biotechnology, Azad University, Damghan Branch, Damghan, Iran.

4- Assistant professor, Medical Staticistic, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran.

Received 16 Jul, 2008

Accepted 10 Sep, 2008

Abstract

Background: Arresting in certain step of developing like two cell block, could be the reason of infertility in some couples. Evaluate the effect of ethanol on growth and development of mouse two-cell arrested embryo is aimed of this study.

Methods and Materials: In this experimental study 4-6 weeks old female mice were coupled with male mice following superovulation. Positive vaginal plaque mice were killed 48 hour after HCG injection. Two cell embryos were collected in RPMI medium and cultured in M16 medium and divided in three groups. The 2nd and 3rd groups were exposed to 4°C for 24 hour in order to delay and arrest for cleavage and developmental rate. The 2nd group (2nd control) were incubated immediately, while the 3rd group (experiment) were exposed to % 0.1 Ethanol for 5 minutes and the 1st group (1st control) without any exposure to low temperature were incubated.

Results: The developmental rate of embryos exposed to low temperature (4°C) significantly decreased and induce, retardation and arrest ($p=0.001$). There were not significant difference between the groups mean of cleavage rate, but the mean percent of degenerated embryos between groups have significant differences ($p=0.045$). The mean percent of morulla were significantly different between groups ($p=0.005$). The mean percent of blastocyst and hatched blastocyst after 120 hr evaluation have significant differences between others groups ($p=0.014$) ($p=0.001$).

Conclusion: Effect of % 0.1 ethyl-alchol on arrested two cell embryos can significantly increase the mean percent of morulla and development of blastocyst and hatching blastocyst stage in compare to control group, without any significant effect on cleavage rate.

Key words: Ethanol, Mouse, Embryoe, Infertility, Cleavage, Blastocyst

*Corresponding author;

Email: m_darabi36@yahoo.com

Address: Anatomy Department, Arak University of Medical Sciences, Sardasht, Arak, Iran.